هلمند و اهمیت دریای هیرمند در چشم‌انداز توسعهٔ کشاورزی

دلیل هلمند و اهمیت دریای هیرمند در چشم‌انداز توسعهٔ کشاورزی

(مخبر ما از لشکرگاه)

لشکرگاه، مرکز ولایت هلمند، در کنار رود هیرمند قرار دارد و بیش از ۳۰ کیلومتر از مسیر اصلی رود را در خود جا داده است. برای همین، هر تصمیمی که درباره آب در بالادست گرفته شود، مستقیم به زندگی مردم این شهر می‌رسد. در سال‌های اخیر، بسیاری از باغ‌ها و مزرعه‌های اطراف لشکرگاه به دلیل کم‌آبی خشک شده‌اند و همین موضوع باعث شده است که بحث درباره سد کمال‌خان دوباره داغ شود.

سد کمال‌خان در ۴۵ کیلومتری شمال لشکرگاه ساخته شده است. این سد قرار است آب را برای آبیاری حدود ۱۲۰ هزار هکتار زمین ذخیره کند. اما تا امروز فقط بخش کوچکی از این زمین‌ها واقعاً آبیاری می‌شود. دلیل اصلی هم روشن است: کانال‌های اصلی و فرعی هنوز کامل ساخته نشده‌اند و بسیاری از آب‌بران مجبورند با جوی‌های خاکی و پرهزینه کار کنند.

حاجی عبدالرحمان نورزی، که ۶۲ سال دارد و در ۱۸ کیلومتری جنوب لشکرگاه زمین دارد، می‌گوید: «پدرم می‌گفت وقتی آب می‌آید، همه می‌دانند نوبت کیست. حالا هر کس از بالا بیشتر بگیرد، پایین خشک می‌ماند.» او ۱۴ جریب زمین دارد و تنها بخشی از آن را می‌تواند زیر کشت ببرد. بقیه زمین‌ها بایر مانده‌اند و علف هرز جای گندم را گرفته است.

(ادامه در صفحهٔ ۱۲)

کانال‌های نیمه‌کاره و هزینه‌های سنگین

مهندس فرهاد کریمی، مدیر شرکت آبیاری و زهکشی هلمند، می‌گوید که تا کنون حدود ۴۰ کیلومتر کانال اصلی و فرعی ساخته شده است. به گفته او، برای تکمیل کامل شبکه به ۱۸۰ کیلومتر دیگر نیاز است. او می‌گوید: «ما لوله‌ها را داریم، بخشی از دریچه‌ها را هم نصب کرده‌ایم، اما بودجه سالانه همیشه کم می‌آید. گاهی پیمانکار ماه‌ها سر کار نمی‌آید چون پول نرسیده است.»

به گفته مهندس فرهاد کریمی، مدیر شرکت آبیاری و زهکشی هلمند، هزینه کامل شبکه به ۱۸۰ کیلومتر دیگر نیاز است. او می‌گوید: «ما لوله‌ها را داریم، بخشی از دریچه‌ها را هم نصب کرده‌ایم، اما بودجه سالانه همیشه کم می‌آید. گاهی پیمانکار ماه‌ها سر کار نمی‌آید چون پول نرسیده است.» به گفته او، هزینه کامل شبکه به ۱۸۰ میلیون دالر نیاز دارد. تاکنون کمتر از نیمی از این مبلغ تأمین شده است.

در همین حال، برخی کشاورزان از هزینه‌های بالای آبیاری شکایت دارند. حاجی عبدالرحمان نورزی، که ۶۲ سال دارد و در ۱۸ کیلومتری جنوب لشکرگاه زمین دارد، می‌گوید: «پدرم می‌گفت وقتی آب می‌آید، همه می‌دانند نوبت کیست. حالا هر کس از بالا بیشتر بگیرد، پایین خشک می‌ماند.» او ۱۴ جریب زمین دارد و تنها بخشی از آن را می‌تواند زیر کشت ببرد. بقیه زمین‌ها بایر مانده‌اند و علف هرز جای گندم را گرفته است.

(ادامه در صفحهٔ ۱۲)

کانال‌های نیمه‌کاره و هزینه‌های سنگین

مهندس فرهاد کریمی، مدیر شرکت آبیاری و زهکشی هلمند، می‌گوید که تا کنون حدود ۴۰ کیلومتر کانال اصلی و فرعی ساخته شده است. به گفته او، برای تکمیل کامل شبکه به ۱۸۰ کیلومتر دیگر نیاز است. او می‌گوید: «ما لوله‌ها را داریم، بخشی از دریچه‌ها را هم نصب کرده‌ایم، اما بودجه سالانه همیشه کم می‌آید. گاهی پیمانکار ماه‌ها سر کار نمی‌آید چون پول نرسیده است.» به گفته او، هزینه کامل شبکه به ۱۸۰ میلیون دالر نیاز دارد. تاکنون کمتر از نیمی از این مبلغ تأمین شده است.

در همین حال، برخی کشاورزان از هزینه‌های بالای آبیاری شکایت دارند. حاجی عبدالرحمان نورزی، که ۶۲ سال دارد و در ۱۸ کیلومتری جنوب لشکرگاه زمین دارد، می‌گوید: «پدرم می‌گفت وقتی آب می‌آید، همه می‌دانند نوبت کیست. حالا هر کس از بالا بیشتر بگیرد، پایین خشک می‌ماند.» او ۱۴ جریب زمین دارد و تنها بخشی از آن را می‌تواند زیر کشت ببرد. بقیه زمین‌ها بایر مانده‌اند و علف هرز جای گندم را گرفته است.

(ادامه در صفحهٔ ۱۲)

کانال‌های نیمه‌کاره و هزینه‌های سنگین

مهندس فرهاد کریمی، مدیر شرکت آبیاری و زهکشی هلمند، می‌گوید که تا کنون حدود ۴۰ کیلومتر کانال اصلی و فرعی ساخته شده است. به گفته او، برای تکمیل کامل شبکه به ۱۸۰ کیلومتر دیگر نیاز است. او می‌گوید: «ما لوله‌ها را داریم، بخشی از دریچه‌ها را هم نصب کرده‌ایم، اما بودجه سالانه همیشه کم می‌آید. گاهی پیمانکار ماه‌ها سر کار نمی‌آید چون پول نرسیده است.» به گفته او، هزینه کامل شبکه به ۱۸۰ میلیون دالر نیاز دارد. تاکنون کمتر از نیمی از این مبلغ تأمین شده است.

در همین حال، برخی کشاورزان از هزینه‌های بالای آبیاری شکایت دارند. حاجی عبدالرحمان نورزی، که ۶۲ سال دارد و در ۱۸ کیلومتری جنوب لشکرگاه زمین دارد، می‌گوید: «پدرم می‌گفت وقتی آب می‌آید، همه می‌دانند نوبت کیست. حالا هر کس از بالا بیشتر بگیرد، پایین خشک می‌ماند.» او ۱۴ جریب زمین دارد و تنها بخشی از آن را می‌تواند زیر کشت ببرد. بقیه زمین‌ها بایر مانده‌اند و علف هرز جای گندم را گرفته است.

(ادامه در صفحهٔ ۱۲)